

Arcydzieło Bożego stworzenia

Wieczność i wolność ducha

Teologia używa terminu "wieczność" dla przedstawienia stanu Bożej obecności w czasie rozumianym wg zasad fizyki oraz doskonałości stworzenia świata niewidzialnego, do którego jest przeznaczony człowiek po śmierci.

Stwórca upodabniając człowieka do siebie, wszak *"stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz"* (Rdz 1, 27) - wpisał w swoje stworzenie własne cechy, dał człowiekowi ducha i obdarzył go Sobą - *"Duch daje życie"* (J 6, 63), który nie ma początku ani końca.

Bóg władca życia i śmierci podzielił się z człowiekiem swoją tajemnicą. Człowiek został przez Boga obdarzony duchem, w którym się Bóg udziela człowiekowi dzieląc się z nim swoim przymiotem - wiecznością. Duch, który nie podlegając czasowi fizycznemu nie ulega również zniszczeniu, wpisuje się w wartość fizycznie niewymierną, która jest wiecznością. Duch jest wolny od śmierci. Przypisany materii, ożywia ją, i wpisuje życie każdego człowieka w wymiar wieczności.

Ludzkie ciało istnieje w konkretnym czasie fizycznie mierzalnym, i jest to czas bezwzględny mierzony od daty urodzin do śmierci.

Bez względu na to, czy zgadzamy się z tą Bożą Prawdą, czy też nie, taka jest konstrukcja arcydzieła stworzonego przez Boga.

Ks. Jerzy Gawlik